

عنوان مقاله:

مضمون سازی و انسجام اندیشی در ادبیات به چه معناست و فرخی یزدی در اشعارش از چه مضامینی استفاده کرده است؟

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی و ششمین کنفرانس ملی مدیریت، روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

کیمیا رستمی - دانشجوی مقطع کارشناسی رشته آموزش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی ارومیه

معصومه رحیمی اصل - دانشجوی مقطع کارشناسی رشته آموزش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه علامه طباطبائی ارومیه

خلاصه مقاله:

وجود مضمون در شعر و ادب فارسی، مانند وجود یک شاکله اساسی در یک شرکت بزرگ می باشد. شاعران برای آنکه بتوانند اشعار خود را بسرایند، ابتدا مضمون اصلی آن را انتخاب می کنند و سپس به سرودن شعر می پردازند. میرزا محمد فرخی یزدی ملقب به تاج الشعرا شاعر و روزنامه‌نگار آزادیخواه و دموکرات صدر مشروطیت، سردبیر نشریات حزب کمونیست ایران از جمله روزنامه طوفان و همچنین نماینده مردم یزد در دوره هفتم مجلس شورای ملی بود. که در این مقاله به مضامین شعری این شاعر پرداخته می شود. مهمترین ویژگی شعر فارسی از قرن نهم به بعد تا سبک معروف به هندی مضمون‌آفرینی است که از آن با اصطلاحات بسیار یاد کرده‌اند. از جمله: معنی‌آفرینی، نازک‌خیالی، نازک‌بینی، نازک‌اندیشی، نکته سنجی، نکته یابی، باریک اندیشی، نکته آفرینی، نکته گوئی، خیال پردازی، خیالی‌بافی، مضمون تراشی، مضمون سازی، مضمون یابی و غیره... ولی در هیچ فرهنگ لغت‌بو در هیچ جایی کسی این اصطلاحات را تعریف نکرده است، بلکه فقط به معنی لغوی آن پرداخته اند. به عبارت دیگر نگفته اند که چه اتفاقی در زبان صورت می گیرد که مضمون آفریده می شود یا نکته و خیال نازک به وجود می آید. هدف از نگارش مقاله حاضر بررسی مضمون سازی در شعر و ادب فارسی و تحلیل مضامین شعری فرخی یزدی می باشد.

کلمات کلیدی:

فرخی یزدی، مضمون سازی، انسجام اندیشی، ادبیات فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1930640>

